

Svazek vymezuje pederastické prvky zřetelné v řadě vysoce nuancovaných uranistických textů. Uranisté navzdory silnému odporu společnosti svým literárním a estetickým dílem vytvořili výstřední pozici, jež zasluhuje pozornost vedoucí k prohloubení našeho pochopení viktoriánské sexuality a kultury. První kapitola se zabývá současným zkoumáním erotismu Gerarda Manley Hopkinse; druhá kapitola se věnuje jedinečné problematice Hopkinse; třetí kapitola je důsledným čtením Hopkinsovy básně „Epithalamion“; čtvrtá kapitola zkoumá pederastickou pedagogiku, jak ji prosazoval Walter Pater v románu „Marius the Epicurean“; pátá kapitola se zabývá roztržkou mezi Paterem a Oscarem Wildem, k níž napomohla Paterova recenze Wildeova románu „Obraz Doriana Graye“. V závěru se kniha zabývá kontinuem uranistické tvorby, jež sahá od Williama Johnsona po Guye Davenporta.